

بانوان مسجد علی ابن ابی طالب (ع) برای مساجد سوخته اخیر، قرآن کریم و مهر و تسبیح جمع کردند

دل بستگی به تمام مساجد شهر

عیدگاه

کردم. اما وقتی از اجرای این طرح با خبر شدم، دلم می خواست سهمی در این کار خیر هم داشته باشم. او ادامه می دهد: دو جلد قرآن در خانه داشتیم؛ یکی مربوط به خرید عروسی ام بود و دیگری را دوران دانشجویی استفاده می کردم. قرآن زمان دانشجویی ام را اهدا کردم، با اینکه بآن خاطره داشتم.

فاطمه بدقی، از ساکنان کوی سازمانی ارتش، چادر نمازی را که خودش دوخته برای اهدا آورده است. او می گوید: بارها شنیده بودم که نباید قرآن یا ادعیه بدون استفاده در خانه بماند؛ بنابراین فقط یک جلد قرآن در خانه داریم که من و همسر از همان استفاده می کنیم. دلم می خواست سهمی داشته باشم، برای همین پارچه ای برداشتم و چادر نماز و سجاده دوختم.

● روشن نگهداشتن چراغ خانه خدا

طیبه محمدی، مادر فاطمه خانم است. او ساکن این محله نیست، اما وقتی از موضوع با خبر شده، با خرید چند مهر و تسبیح مشارکت کرده است؛ وقتی دخترم گفت مسجد نزدیک خانه شان چنین طرحی دارد، با خرید یک بسته مهر و چند تسبیح خواستم قدمی در این راه بردارم. او می افزاید: احساس کردم این اتفاق فقط مربوط به یک محله نیست. مسجد خانه همه ماست. هر جا که چراغش خاموش شده باشد، دلمان می گیرد. دوست داشتم حتی با یک کار کوچک هم که شده، سهمی در روشن ماندن این چراغ داشته باشم.

افراد نبودیم. هر بانویی که در برنامه های مسجد شرکت می کرد و جای میز را می دانست، کلام... مجید یا لوازم اهدایی خود را می گذاشت و می رفت.

او یادآور می شود: در مدت یک هفته اجرای این طرح، ۳۵ جلد قرآن کریم، یازده جانماز و سجاده و تعداد زیادی مهر، تسبیح و چادر نماز جمع شده است. قرار است این لوازم در نخستین روز ماه مبارک رمضان تحویل داده شود و البته این برنامه ادامه دار باشد.

● سهمی از خاطرات دانشجویی

زهراراز از بانوان فعال مسجد است. او که یک جلد قرآن کریم اهدا کرده است، می گوید: وقتی مسجد علی ابن ابی طالب (ع) شکل گرفت، تعدادی قرآن، مهر و تسبیح در خانه داشتم که اهدا

نجمه موسوی زاده چند روزی است میز سفید کوچکی در ورودی بخش بانوان مسجد علی ابن ابی طالب (ع) گذاشته شده است؛ میزی که هر روز بر تعداد قرآن ها و کتاب های ادعیه روی آن افزوده می شود. کنار این کتاب ها، مهر و تسبیح، سجاده و چادر نماز هم دیده می شود؛ لوازمی که قرار است به مساجدی اهدا شود که در اغتشاشات اخیر دچار آسیب و آتش سوزی شده اند.

این حرکت مردمی با مشارکت نمازگزاران و اهالی محله امام خمینی (ع) به راه افتاد و در ماه مبارک رمضان رنگ و بوی ویژه تری گرفته است.

● اولین قرآن، یادگاری خانوادگی

ایده اجرای این طرح را الهه کاظمیان، مسئول پایگاه بسیج خواهران حضرت زهرا (س) مطرح کرده است. او می گوید: خانمی را می شناسم که برای مساجد سوخته حاشیه شهر قرآن، مهر و تسبیح جمع می کند. همان موقع به ذهنم رسید در آستانه ماه رمضان این طرح را در مسجد خودمان اجرا کنیم. او ادامه می دهد: از روزی که در صف اقامه نماز جماعت موضوع را مطرح کردم، از سالمندان تا جوانان پای کار آمدند. اولین اهدایی ما یک جلد قرآن کریم بسیار قدیمی بود که به نظر می رسید برای خانواده اهداکننده ارزش معنوی داشته و متعلق به پدر بزرگ یا مادر بزرگشان بوده است. کاظمیان درباره روند جمع آوری کمک ها توضیح می دهد: ما دنبال ثبت نام و رسم

نوجوان محله کوی کارگران، حافظ ۳ جزء قرآن است

پسر همیشه حاضر مسجد

امید محله

● چطور به حفظ قرآن علاقه مند شدی؟

دو سال قبل در ماه رمضان، مسابقه حفظ قرآن در مسجد محله مان، موسی بن جعفر (ع)، برگزار شد که در آن شرکت کردم. ابتدا تصور نمی کردم که بتوانم حتی یک سوره را حفظ کنم. کلاس های حفظ را که شرکت کردم و توانایی ام را دیدم، علاقه ام بیشتر شد. البته استاد مان، عماد رنجبر هم برای حفظ دیگر جزء های قرآن و ادامه برنامه حفظ تشویقم کرد.

● حفظ قرآن چه تأثیری در زندگی ات داشته است؟

به برکت قرآن توانسته ام رشد معنوی پیدا کنم. هم در رسم و هم در کارهای شخصی ام پیشرفت خوبی داشته ام. اعتماد به نفس پیدا کرده ام و در مراسم مدرسه به عنوان مکبر یا قاری، قرآن قرائت می کنم.

● چند ساعت برای حفظ، زمان می گذاری؟

هفته ای یک روز در کلاس شرکت می کنم. بعد از یادگیری اصول حفظ، روزانه یک ساعت در منزل به تمرین و تکرار حفظ آیات مورد نظر می گذرد. در این راه، مادر و پدرم کمک می کنند و وقت خواندن، دقت می کنند که اشتباه نخوانم.

● در اوقات فراغت چه کاری انجام می دهی؟

داستان های قرآنی می خوانم و با دوستان مسجدی ام فوتبالی بازی می کنم.

● برای آینده ات چه برنامه ای داری؟

تلاش می کنم حافظ کل قرآن شوم. می خواهم روزی مانند حامد شاکرنژاد که فردی تحصیل کرده و حافظ شناخته شده است، باشم.

شرکت کنندگان، چای، قند، شیرینی و... توزیع می کنم. در جمع کردن استکان ها کمک می کنم. مراسم نیز مخصوص کودکان و نوجوانان داریم که در آن پذیرایی به عهده ما بچه هاست. در آن مراسم هم جزو کادر اجرایی هستیم.

● به نظرت چه چیز باعث می شود که بچه ها تشویق شوند به مسجد بیایند؟

در مسجد ما خیران مسجدی به کمک هیئت امنا و با همکاری پایگاه بسیج، هدایای خوبی برای بچه هایی که فعال مسجدی هستند، تهیه می کنند. علاوه بر این، دادن مسئولیت به بچه ها نه تنها من، که همه بچه ها را ترغیب به حضور در مسجد می کند.

سمیرا منشادی | روزهای زندگی یوسف کمالی خرم، دانش آموز کلاس پنجم، باقرآن و مسجد گره خورده است. این نوجوان فعال محله کوی کارگران، از ماه رمضان دو سال پیش تا امروز، توانسته سه جزء قرآن کریم را حفظ کند و آن را از برکت ماه مبارک می داند. یوسف در مسجد موسی بن جعفر (ع) مکبر هم هست و هر جا کاری باشد، پیش قدم می شود. او میان بچه های مسجد به همراهی و مشارکت شناخته می شود؛ از پذیرایی در مراسم مختلف گرفته تا حضور دائم در برنامه های فرهنگی.

● چه کسی تو را با مسجد و برنامه هایش آشنا کرد؟

پدر بزرگم، محمد عظیم پیمانی، تا پنج سال قبل از خادمان مسجد محله مان بود. هر زمان که به مسجد می رفت، برای کمک همراهی اش می کردم و هر کاری که از دستم برمی آمد، انجام می دادم. اما کمتر با هم سن و سال هایم ارتباط داشتم. یک بار مسابقه ای بین بچه ها برگزار کردند و برنده شدم. هنگامی که اسمم را خواندند، بچه های دیگر مرا شناختند و باب دوستی مان باز شد.

● در مسجد چه کارهایی انجام می دهی؟

اگر برنامه یا مراسمی باشد، برای پذیرایی از

